

بررسی تنوع و تفرق ژنتیکی برخی جمعیت های زیره پارسی (*Bunium persicum* (Boiss)) با استفاده از نشانگرهای مولکولی RAPD (پوستر)

مریم پژمان مهر (۱)، محمد اسماعیل حسنی (۱)، سید محمد فخر طباطبایی (۱) و جواد هادیان (۲)
۱- گروه علوم باغبانی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران - کرج، ۲- گروه کشاورزی، پژوهشکده گیاهان و مواد اولیه دارویی،
دانشگاه شهید بهشتی، تهران

چکیده

در این پژوهش تنوع و تفرق ژنتیکی برخی جمعیت های زیره پارسی در مهم ترین مراکز رویش این گیاه در ایران با کمک نشانگرهای RAPD بررسی شده است. ۱۵ آغازگر RAPD بر روی گیاهان مورد بررسی، تولید ۲۲۹ باند DNA نمودند که از این تعداد ۲۱۶ باند (۹۴ درصد)، چند شکلی نشان دادند. بر اساس میانگین شاخص تنوع ژنتیکی نی و شاخص اطلاعاتی شانون، بیشترین و کمترین تنوع ژنتیکی درون جمعیتی به ترتیب در الموت قزوین و سقفی اصفهان مشاهده شد. محاسبه نسبت آلل های موثر به آلل های مشاهده شده در هر جمعیت نشان داد که جمعیت ها دارای توزیع متعادل منطبق با قانون هاردی-وینبرگ می باشند. در آنالیز کلاستر در اکثر موارد افراد مختلف هر جمعیت در گروه های متفاوت همراه با افرادی از جمعیت های دیگر قرار گرفتند که این امر تنوع بالای ژنتیکی درون جمعیت ها نسبت به بین جمعیت ها را نشان می دهد.